

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010701
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8716010701.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. septembra 2017, v trestnej veci obž. E. Z. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/81/2016 zo dňa 28. marca 2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. Z..

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/81/2016 zo dňa 28. marca 2017 bol obžalovaný E. Z. uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa

§ 20 Tr. zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22.03.2016 v čase približne o 15:00 hod. zatelefonoval poškodenému G. P., s ktorým si dohodol stretnutie v Poprade - Strážach pred pohostinstvom zv. Pod Lampášom, na ktoré prišiel spolu s ods. J. K., ktorý šoféroval motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, svetlo - modrej metalízy, ev. č. J.-XXX-G., patriace obžalovanému, zastavili pred pohostinstvom Pod Lampášom pri G. P., ktorý nastúpil do zadnej časti vozidla a následne aj s G. P. z Popradu - Stráže prišli do lesa nachádzajúceho sa v časti zv. Kvetnica, okr. Poprad, kde ods. J. K. zastavil vozidlo, vystúpil z neho spolu s obžalovaným a keď chcel vystúpiť aj poškodený G. P., tak k nemu pristúpil obžalovaný, ktorý ho cez otvorené zadné ľavé dvere začal biť, udrhel ho do tváre tak, že poškodený spadol na zadné sedadlo vozidla, ods. J. K. ho udieral cez otvorené zadné pravé dvere vozidla do oblasti tváre, hrudníka a brucha a zároveň mu obžalovaný povedal, že dlh vo výške 370,- Eur, ktorý má za ubytovanie v penzióne na ulici Y. námestie č. XX v J., kde v minulosti býval, musí zaplatiť a následne obžalovaný potom, ako doniesol z kufra vozidla igelitovú tašku, natiahol ju poškodenému na hlavu, zatiaľ čo ods. J. K. držal poškodenému obe ruky, no poškodenému sa po chvíli podarilo ods. J. K. zo zovretia vytrhnúť a stiahnuť si igelitovú tašku z hlavy dole, pričom toto sa zopakovalo celkovo dvakrát a obžalovaný následne poškodenému povedal, že má čas do 19:00 hod., aby zohnal peniaze a zatlačil na zadných dverách vozidla poistku tak, aby sa dvere nedali otvoriť a motorovým vozidlom odišli do Popradu a keď prišli na parkovisko pred ZOC Max Poprad, kde vošli do predajne T-com za tým účelom, aby poškodený získal na paušál mobilný telefón, no to sa im nepodarilo, autom prešli ku herni Admirál na sídlisku Výkrik v Poprade, tak poškodený vystúpil z vozidla a spolu s obžalovaným a ods. J. K., ktorí mu povedali, aby neskúšal žiadne ťahy a ani útek, prišli k tam nachádzajúcejmu sa bankomatu, z ktorého poškodený zo strachu pred nimi chcel vybrať z bankomatu finančnú hotovosť, no nemal na účte žiadne finančné prostriedky, tak preto následne vošli do herne Admirál spolu s J. P. a D. L., ktorí prišli k nim na základe telefonátu poškodeného, kde si sadli a obžalovaný poškodenému povedal, aby do 19:00 hod. zohnal peniaze, lebo prídu druhí chlapi a tí s ním narobia poriadok, pričom poškodený sa po celý čas zo strachu pred nimi snažil zohnať peniaze cez mobilný telefón prostredníctvom kamarátov a internetových pôžičiek, no to sa mu nepodarilo, tak

následne odišli motorovým vozidlom do baru Free time Cafe v Poprade na Y. námestí č. XX, kde si sadli k stolu a tam ho obžalovaný udrel päťou do nosa a zároveň mu opätovne povedal, aby zháňal peniaze, pričom ods. J. K. zobral poškodenému bankomatovú kartu, z ktorej sa snažil vybrať finančnú hotovosť v bankomate nachádzajúcom sa v Poprade - Veľkej, no karta sa mu v bankomate zasekla, tak sa vrátil do baru Free time Café, odkiaľ spolu odišli motorovým vozidlom naspäť do lesa v časti zv. Kvetnica, okr. Poprad, kde sa mu obžalovaný vyhrážal so slovami, že "má čas do deviatej, aby zohnal peniaze" a v čase presne o 21:00 hod. poškodený povedal, že má doma zlatú retiazku, tak preto všetci odišli motorovým vozidlom do J. - R. na ulicu K. č. XX/XX, kde poškodený býva, vošli za poškodeným do bytu, odkiaľ chceli zobrať tam nachádzajúci sa televízor, v čom mu brat poškodeného J. P. zabránil, na čo poškodeného ods. J. K. udrel opakovane päťou do oblasti hlavy a inde, v dôsledku čoho poškodený spadol na posteľ, kde ostal ležať, pričom obžalovaný spolu s ods. J. K. krátko na to z bytu odišli so slovami, že poškodenému na druhý deň zavolajú, pričom poškodený mal počas celej doby strach im ujsť z dôvodu ich neustálych vyhrážok a fyzického napádania a svojím konaním spôsobili poškodenému G. P. pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti vľavo, pomliaždenie oblasti očnice a sánky vľavo, krvácanie do prínosovej čeľustnej dutiny vpravo, pomliaždenie hrudníka a brušnej steny vľavo s dobou liečenia po dobu 14 - 21 dní s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v hospitalizácii 5 dní na Oddelení úrazovej chirurgie v Nemocnici Poprad a.s., v bolestiach hlavy, hrudníka a brušnej steny, v pohybe, spánku a bežných domácich prácach po dobu 7 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku boli poškodená G. B. J., a. s., U. XX, L., IČO: XX XXX XXX a poškodený G. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. - R., ul. K. XX/XX s nárokmi na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu súd uložil aj trest prepadnutia veci, a to igelitovo poplastovanej tašky žltej farby so vzorom čerešní a s označením www.billa.sk Billa.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie do výroku o vine a treste obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný poukázal na to, že okresný súd zistil skutkový stav, na ktorý však neaplikoval príslušnú právnu normu správnym spôsobom. Skutok nie je možné právne kvalifikovať v zmysle § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko existuje osobitná skutková podstata uvedená v § 191 Tr. zákona. Ide o vymáhanie pohľadávok pre tretie osoby nezákonným spôsobom a nezákonným subjektom. Poškodený G. P. mal pozdĺžnosť za ubytovanie v penzióne a z jeho výsluchu vyplynulo, že mal od neho žiadať 300,- eur za nájom. Prevádzkovateľ penziónu J. Y. z logických dôvodov v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti poprel akúkoľvek pohľadávku na vymoženie inými osobami, sám však potvrdil, že G. P. má dlh za ubytovanie v penzióne vo výške 370,- eur. Taktiež potvrdil, že mu mal prehlásiť, že mu vymôže peniaze. Rozoberá spáchanie skutku surovým a trýznivým spôsobom, ktorý nebol podľa neho ako kvalifikačný znak naplnený. Navrhol v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. poriadku zrušiť napadnutý rozsudok a vo veci rozhodnúť tak, že bude uznaný vinným v zmysle § 191 ods. 1 Tr. zákona a uložiť mu primeraný trest.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutkov, ktoré boli posúdené ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, písm. a/ Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k týmto skutkom boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch

dokazovania. Tieto skutkové okolnosti, považuje krajský súd za správne, s nimi sa stotožnil a keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, nadriadený súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje. Zabezpečené dôkazy boli okresným súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú odrazom výsledkov dokazovania, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a tieto považuje za správne.

Krajský súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy procesných strán. Správne, zákonu zodpovedajúce, sú preto právne závery okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o vine a rovnako tak aj pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného E. Z. s poukazom na argumentáciu obsiahnutú v napadnutom rozsudku.

V prejednávanej veci boli v konaní pred okresným súdom vykonané dôkazy takého charakteru, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav veci správne a nepochybne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný spáchal skutok vydierania a ublíženia na zdraví v takom rozsahu, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Uvedený záver možno konštatovať predovšetkým na základe výpovede samotného poškodeného G. P., ktorý pri svojich výsluchoch, ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní konzistentne a v podstate zhodne uviedol, kde a za akých okolností došlo k jeho fyzickému napadnutiu a ako od neho obžalovaný žiadal peniaze za nejaký nájom. Pri tom obžalovaný prehlásil, že ho zadusí a dva krát mu spolu s už odsúdeným J. K. naťahovali na hlavu igelitovú tašku. Poškodený poprel akýkoľvek dlh z čias jeho ubytovania v penzióne a žiadne veci v penzióne nepoškodil. Zároveň popísal a uviedol obsah svojich telefonátov s príbuznými a známymi (J. P., H. L., D. L., Y. Z.), od ktorých žiadal, aby mu požičali sumu 500,- eur, čo korešponduje s výpoveďami týchto svedkov. Taktiež vypočuté svedkyne z predajní mobilných operátorov uviedli (svedkyňa F. dokonca potvrdila, že poškodený bol zbitý), že bol u nich poškodený s obžalovaným a odsúdeným, pričom tento si chcel vziať na paušál drahší mobilný telefón, ktorý mal obžalovaný úmysel neskôr speňažiť.

Svedok J. Y. poprel akúkoľvek objednávku vymoženia dlhu, ktorý mal mať údajne u neho pošk. G. P., inými osobami. Obžalovaného a ods. J. K. videl prvýkrát, keď spolu prišli do jeho baru po predchádzajúcom telefonáte, kedy prejavili záujem na stretnutí ohľadom nejakého dlhu peňazí, ktoré mal dlhovať J. P.. Popísal, ako sa s týmito osobami stretol a bez toho, aby ich o to žiadal, obžalovaný prehlásil, že mu donesú peniaze, ktoré mu mal dlžiť poškodený, pričom spomínal sumu 370,-eur, ale aj sumu 500,-eur. Uvádza aj okolnosti večerného stretnutia obžalovaného, odsúdeného s poškodeným u neho v bare, kedy obžalovaný bol komunikačne aktívnejší. Poškodeného vyzývali obaja, aby zháňal peniaze, použili aj vyhrážky, obžalovaný poškodeného aj udrhel, vtedy sa mu pustila krv z nosa a zároveň povedal odsúdenému, aby mu „strelil“, no svedok mu to zakázal. Obžalovaný vyzval poškodeného, aby mu dal peňaženku, z tejto vybral jej obsah na stôl, odsúdenému poskytol asi dve bankomatové karty, vyžiadal si číslo PIN, poškodený ho nadiktoval a tak odsúdený išiel k bankomatu. Počas tohto sedenia sa poškodený snažil získať peniaze aj od nejakej ženy, s ktorou telefonoval. Po návrate odsúdeného tento tvrdil, že kartu mu v bankomate zaseklo a tak všetci traja išli preč s tvrdením, že ešte sa vrátia. Takto uvádzané skutočnosti korešpondujú aj s prečítanou výpoveďou svedkyne R. E..

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia a traumatológia H.. F. O. je zrejmé, aké zranenia poškodený kritického dňa utrpel, pričom tam uvádzané zranenia vznikli po opakovaných úderoch pästou a dlaňami do hlavy a tela poškodeného, čo zodpovedalo tomu, ako popisoval priebeh útoku zo strany obžalovaného a odsúdeného poškodený G. P..

Prvostupňový súd zároveň oboznámil aj znalecké posudky z odvetvia klinická psychológia dospelých spracované na obžalovaného a poškodeného, ako aj z odvetvia psychiatrie na obžalovaného.

Na základe takto vykonaných dôkazov mal potom súd prvého stupňa za to, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného G. P. a verbálne ho vyzýval, aby niečo konal k dosiahnutiu požadovaného cieľa, t. j. aby zabezpečil akokoľvek a od kohokoľvek finančné prostriedky údajne na zaplatenie dlhu poškodeného na nájomnom pre iný subjekt, pričom tieto peniaze mal výlučne vyplatiť obžalovanému.

Obžalovaný na toto plnenie nemal nárok, nebol na to poverený a taktiež nemal oprávnenie na vymáhanie a vyrovnanie dlhu. Motív konania obžalovaného spočíval výlučne v tom, aby získal peniaze vo svoj prospech. Použitím fyzickej sily, udieranie pästami a dlaňami do rôznych častí tela poškodeného, najmä do oblasti hlavy, je násilným konaním v zmysle § 122 ods. 7 Trestného zákona. Obžalovaný okrem tohto násillia hrozil aj ďalším násillím, ktoré by bolo použité ešte väčšou silou a vykonané inými osobami - chlapcami zo Spišskej, alebo aj vlastným konaním, keď hrozil poškodenému zadusením, zabitím a k tomu ukázal spôsob dosiahnutia následku natiahnutím igelitovej tašky na hlavu poškodeného.

Súhrn týchto priamych a nepriamych dôkazov preukazuje vinu obžalovaného a tvorí nám logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného E. Z..

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Zo zaužívanej súdnej praxe pri trestnom čine vydierania je objektom sloboda rozhodovania. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel núti iného k tomu, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násillím, hrozbou násillia alebo inej ťažké ujmy. Čin je dokonaný násilným konaním a nevyžaduje sa, aby páchatel dosiahol toho, čo sledoval. Cieľ páchatela musí však byť adresovaný poškodenému a ten ho musí vnímať. V praxi sa väčšinou vyskytujú prípady vynucovania majetkového prospechu alebo konania zasahujúce dôstojnosť človeka. Obžalovaný tým, že násilným konaním nútil poškodeného niečo konať, teda zohnať a odovzdať mu peniaze za akýsi jeho dlh a konal tak závažnejším spôsobom konania - surovým spôsobom a zároveň pri tom poškodenému spôsobil zranenia popísané v príslušnom znaleckom posudku, naplnil po objektívnej a subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedených trestných činov.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery sú sudy povinné riadiť sa základnými zásadami ukladania sankcii.

Vykonaným dokazovaním v trestnom konaní boli zistené skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, ktorý bol v minulosti štyri krát súdne trestaný, pričom okrem posledného odsúdenia sa v ostatných prípadoch na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 116/2014 zo dňa 10.11.2014 k podmienčnému trestu odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 18.6.2016. Teda teraz súdeného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia. Z lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že obžalovaný má v ňom nielen záznamy za porušovanie pravidiel cestnej premávky, ale aj za spáchanie priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Zo správy obecného úradu obce Hozolec je zrejme, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s rodičmi a jeho správanie bolo raz prejednávané na mimoriadnom obecnom zastupiteľstve a to dňa 26.2.2009. Od vtedy neboli žiadne problémy s jeho správaním v obci.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil len existenciu priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, t.j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol v minulosti už odsúdený a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona, teda zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čo v konkrétnom prípade činní trestnú sadzbu na 6 až 10 rokov.

Prvostupňový súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal jednak z hodnotenia osoby obžalovaného a jednak závažnosti činu, pričom dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti a zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného. Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, pričom s prihliadnutím na osobu obžalovaného E. Z., závažnosti zločinu a prečinu, okolností za akých došlo ku spáchaniu skutkov má za to, že uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, t. j. na samej dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby (§ 38 ods. 4 Tr. zákona), spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Zákonom zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je teda rozhodnutie okresného súdu o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaný vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zákonné.

Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd poukazuje na vyššie uvedené skutočnosti ohľadne ustáleného výroku o vine ako aj právnej kvalifikácii konania obžalovaného, pričom súčasne poukazuje aj na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd svoje úvahy aj vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, kde reagoval aj na teraz prednesené odvolacie námietky. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. K ďalším odvolacím námietkam obžalovaného, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, ktorý sa domáhal jeho prekvalifikovania na trestný čin hrubého nátlaku podľa § 191 ods. 1 Tr. zákona je nutné uviesť, že trestný čin hrubého nátlaku podľa § 191, ako osobitná forma vydierania, postihuje vymáhanie pohľadávok pre tretie osoby nezákonným spôsobom a nezákonným subjektom. Trestné podľa tohto ustanovenia je také konanie páchatel'a, ktorý formami uvedenými v odseku 1 núti dlžníka, aby splnil svoju zmluvnú povinnosť, a to v prospech tretej osoby - zmluvnej strany, teda nie v prospech páchatel'a. Predpokladá sa skutočná existencia nesplneného zmluvného záväzku. V uvedenom prípade je v prvom rade potrebné vysloviť pochybnosti o vzniku a existencii akéhosi záväzku poškodeného G. P. voči J. Y., u ktorého mal mať poškodený údajne nejaký dlh za nájom, resp. rozbitie nejakého zariadenia. J. Y. totiž v zmysle výpisu zo živnostenského oprávnenia nemá ako predmet podnikania aj poskytovanie ubytovania, na podklade ktorého by mu mal vzniknúť záväzok poškodeného za to, že u neho bol ubytovaný, knihou ubytovaných hostí nedisponuje a ani žiadnym dokladom o úhrade ubytovania, keďže ako sám tvrdí, všetky podmienky boli dohodnuté ústne. Teda samotná existencia záväzku poškodeného, ktorý mal obžalovaný spoločne s ods. J. K. vymáhať voči nemu je viac ako sporná. J. Y. taktiež nedisponuje žiadnym súdnym rozhodnutím o priznaní takéhoto nároku voči poškodenému, prípadne uznaním dlhu z jeho strany, alebo iným dokladom osvedčujúcim jeho pohľadávku voči pošk. G. P. Neobstojí preto argumentácia obžalovaného o prekvalifikovaní jeho konania na ním uvádzaný trestný čin. Ohľadne namietanej surovosti spáchania skutku ako kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu vydierania okrem skutočností uvedených v napadnutom rozsudku, je nutné uviesť, že surový alebo trýznivý spôsob charakterizuje konanie páchatel'a a spôsob vykonania činu. Ide o prípady, keď obeť bola vystavená mimoriadnym fyzickým alebo psychickým útrapám, ktoré podstatne prekračujú bežné útrapy obete pri danom trestnom čine. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje najmä na to, že voči poškodenému bolo použitých viacero násilných mechanizmov, údery do oblasti tváre, hrudníka a brucha a v dvoch prípadoch naťahovaná obžalovaným na hlavu poškodeného igelitová taška, kedy ods. K. držal ruky poškodeného, čím ho chcel znehybniť a takýmto spôsobom mu znemožniť dýchanie a pritom mu bolo vyhrážané sa udusením, kde práve takýto spôsob vynucovania si majetkového plnenia navodzovaním stavu nedostatku vzduchu a dusenia, musel byť pre poškodeného veľmi stresujúcim a musel pri ňom prežívať fyzické a duševné útrapy, keďže nemohol vedieť, či obžalovaný a odsúdený to, čím hrozili, aj nedokonajú.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok je prípustný.